

Skúrarnir eru hjartatátturnir í bygðini

Í Lörvík er tað konufólkini, börnini og og pensionistarnir sum manna egningaskúrarnar. Egningaskúrarnir eru eitt stórt arbeiðspláss og teir hava eisini stóran, sosíalan týðning

ÁKI BERTHOLDSSEN

Fyrr høvdu allar bygdir síni føstu støð, har ið menn hittust at frætta tíðindi og at práta um dagsins viðurskipti.

Mangastaðni hava tær nýggju tíðirnar mestsum beint fyri hesum hugnaliga fyrbrigdi.

Men í summum bygðum eru enn fóst savningarstøð, har menn kunnu standa í tímar og práta um leyst og fast.

Tað kundi vera undir einum húsum, ella einum neysti um kvöldarnar. Og um dagin var tað mangan bygðarkrambúðin, ella kanska posthúsið, sum er dagligt vagl hjá bygðarfólk-

at lívið er, og heimskreppur verða loystar.

Lörvík er útróðrarbygð burturav.

Nú eru 12 fult ríknir útróðrarbátar í bygðini. At teir eru fult ríknir, merkir, at mennirnir, sum hava teir, liva av útróðri burturav.

Fýra av bátunum er stórir, um 50 tons, hinir eru smærri.

Fyrr var trupult at rógva út í Lörvík, tí tá máttu bátarnir liggja í Fuglafjørði, og tað var ikki serliga høgligt.

Tað fyrsta, avgerðandi framstigið kom fyrst í sjeytiárunum, tá ið verulig havn varð gjørd í Lörvík, sigur Ólavur Heinesen, sum er formaður í útróðrarfelag-

land.

Egning ber orð fyri at vera, kalt, skitið og ónossligt arbeiði.

Men kortini vísti tað seg, at í Lörvík var tað skjótt, at ein stætt av meiri óvanligum egnarum tók seg upp.

– Í Lörvík vóru tað óvitarnir, pensionistarnir og konufólkini, sum hertóku egningaskúrarnar frá fyrsta degi, sigur Ólavur Heinesen.

Hann sigur, at í Lörvík hava tað altíð verið konufólkini, óvitarnir og pensionistarnir, sum hava verið álitini í egningaskúrnum.

Men ein grundin til tað er kanska, at tá ið egningaskúrarnir komu, bleiv samstundis gjørt upp við gomlu

Hjá teimum ungu og pensionistunum í Lörvík er egningin eitt kærkomið ískoyti. Her ein óviti komin at forvitnast, hvussu gongur! (Mynd: J.Kr. Vang)

sigur, at tað kunnu vera upp til 70 fólk og egna um dagarnar, ella um kvöldið. – Og tað er alt skúlabørn, konufólk, pensjónistar, og

virkin bygð øll áttatiárin.

– Men so mikið harðari rakti kreppan okkum, tá ið hon kom fyrst í nítiárunum.

– Flakavirkid í Lörvík, har eini 80 fólk vunu til dagligt breið, hoyknaði og mátti lata aftur.

– Og tá ið virkið fór, rykti tað eisini grundarlagið undan útróðrinum, tí tað bleiv tað so tvørligt at sleppa av við fiskin at tað bar næstan ikki til.

Kreppan rakti Lörvík so meint, at tá ið arbeiðsloysið var uppá tað mesta, ríðaði tað um 30%.

– Avleiðingin av hesum var ræðulig. At kalla ikki eitt einasta arbeiðspláss var í allari bygðini. Niðri á keiini var púra kvírt, oyði og bølamyrt.

Og nógv sá sær ongan annan útveg enn stinga í sekkin og taka til rýmingar.

Til dømis nevni Ólavur, at í 1993, báðu 875 fólk í Lörvík. Í 1995 báðu bara 735 fólk í Lörvík, tvs, at tað vóru 140 fólk rýmd.

Talan var sostatt um eina afturgongd uppá 16%.

Men síðani fór at kvinka upp eftir aftur, og nú búgva 808 fólk í Lörvík.

Saman við flakavirkinum fóru eisini egningaskúrarnir, og SEV kappaði streymin.

– Og tað mundi blivið endin á bygðini.

– Eg eri púra sannførdur um, at lótu egningaskúrarnir aftur tá, blivu teir ongantíð aftur upp afturlættnir, sigur formaðurin í útróðrarfelagnum í Lörvík.

Ikki minst tí, at frystarið hevði skjótt blivið oyðilagt.

– Men tá haldi eg, at lörvíkingar vistu, hvussu ótrúligt samanhald kann vera í einum lítlum samfelagið, tá ið tað er harðast kroyst, og, hvussu nógv tað hevur at siga.

Og ikki minst visir hetta,

hvussu treiskt eitt fólk kann vera.

Tann, sum ikki gav uppat tá, hann yvirlivir alt.

Ólavur Heinesen sigur, at útróðarmennirnir høvdu ein fund, har ið teir lögdu fitt av pengum á borðið, hóast ongir vóru fyri at forða fyri, at skúlarnir vóruð afturlættnir.

– Vit tóku upp samráðingar við SEV, sum var ómetaliga lagaligt og læt okkum fáa streym.

Endin var so, at útróðrarfelagið kom at dríva skúrarnar, sum um tað átti teir.

Ólavur Heinesen sigur kortini, at síðani hava lörvíkingar betalt upp til 70.000 um árið í SEV, onkuntíð meiri og tað er heldur ikki heilt onki, heldur hann.

– At egningaskúrarnir ikki fóru, bjargaði útróðrarbygðunum í Lörvík.

Síðani tíðirnar vendu, er tað hent, at Kjartan Joensen hevur keypt egningaskúrarnar, men útróðarmennirnir leiga teir frá honum fyri eina sámuliga leigu, sum teir eru nøgdir við.

Vita, hvat tey tosa um

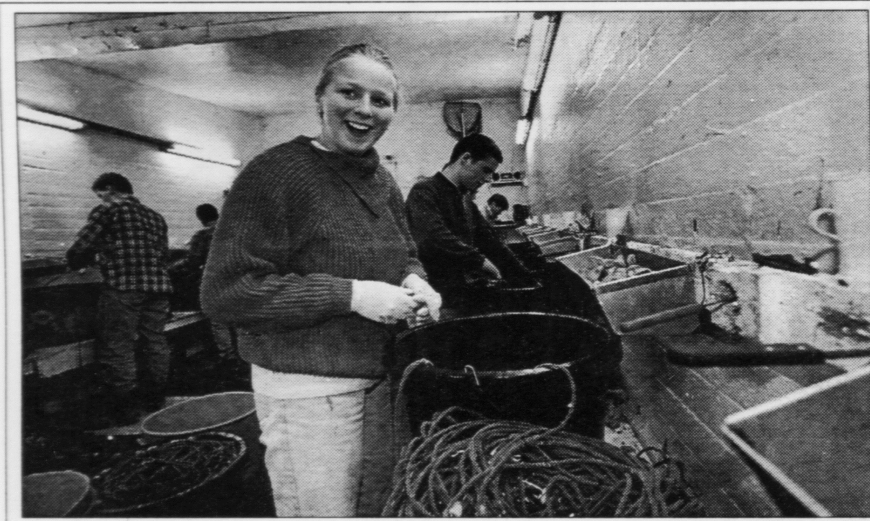
Ólavur Heinesen sigur, at frá fyrsta degi hevur tað verið so, at tað hava verið óvitarnir, báði gentur og drongir, pensjónistarnir, konufólkini, og so menn, sum ikki hava havt fast arbeiði á flakavirkinum, sum hava hertikið egningaskúrarnar.

– At tað eru so mong ymisk fólk uppi, ger, at fólk fær eina heilt aðra fatan av av útróðri og arbeiðslívi.

– Tað man verða sjálvand, at bindiklubbaprátt snýr seg um egning, men tað kemur fyri í Lörvík.

– Tað man heldur ikki vera vanligt, at blaðungar gentur fara at tosa um agn og, húkar og fløkjustampar, tá ið tær hittast á vegnum.

Men tað kemur eisini fyri

inum tær fríløtur, sum eru. Í so máta er Lörvík eitt nummarfyri seg.

Tí í Lörvík er tað hvørki neystavegurin, krambúðin, ella húsaskotið, sum savnar fólkid.

Í Lörvík eru tað egningaskúrarnir sum alt lívið snarar um, ikki minst um kvöldarnar og leygardagar.

Tað er har, fólkid hittist,

num í Lörvík.

Men annað framstigið, sum var minst líka avgerðandi, var tá ið egningaskúrarnir blivu bygdir seinast í sjeytiárunum.

Í Lörvík eru 10 egningaskúrarnir, og teir eru allir í brúki dag um dag.

– Egningaskúrarnir gjørd-u, tað, at útróðarmennirnir, sum til tá høvdu egnt um-borð, fluttu egningina í

mytuna um, at tað er skittligt og ónossligt arbeiði at egna.

– Egningaskúrarnir í Lörvík eru reinir og ljósrir og tað er varmi í teimum.

Ólavur Heinesen sigur, at Lörvíkingar fara sera væl um egningaskúrarnar, og nógvir teirra verða vaskaðir og skúraðir hvønn dag.

Og teir eru stórt arbeiðspláss. Ólavur Heinesen

í Lörvík eignir konufólkid mangan stampin. Og tað kemur fyri, at bindiklubbapráttid snýr seg um egning, fløkjustampar og agn. (Mynd: J. Kr. Vang)

onnur, sum ikki arbeiða á flakavirkinum.

Mundi verðið endin Ólavur Heinesen sigur, at Lörvík var ein livlig og